

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

Hotărârea nr. 734

Din 06.10.2021

Dosar nr: 745/2020

Sesizare nr: 6347/13.10.2020

Petent:

Reclamată: Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Sector 5, Autoritatea Națională a Persoanelor cu Dizabilități, Copii și Adopții

Obiect: Acces servicii. Dizabilitate. Neacordarea îngrijirilor la domiciliu pe perioada pandemiei. Refuzul DGASPC Sector 5 de a pune în aplicare hotărârea instanței de judecată, prin care s-a constatat că petentul poate, în anumite condiții, să beneficieze de îngrijiri la domiciliu.

I. Numele, domiciliul și sediul părților

Numele și sediul/domiciliul procedural ales al petentului:

1.

Numele și sediul/domiciliul procedural ales al reclamatei:

2. Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Sector 5 cu sediul în str. Fabrica de Chibrituri nr. 9-11, sector 5, București

3. Autoritatea Națională a Persoanelor cu Dizabilități, Copii și Adopții cu sediul în București, Bdul Gheorghe Magheru, sector 1

II. Citarea părților

4. Având în vedere contextul evoluției epidemiologice determinate de răspândirea virusului SARS-CoV-2, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a informat părțile cu privire la faptul că au posibilitatea de a trimite punctul de vedere în scris (precum și orice alte acte sau dovezi), soluționarea speței urmând a se face în lipsă, cu acordul acestora.

5. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerea părților

Susținerea petentului

6. Petentul revine prin adresa nr. 6347/13.2020 și susține, încă o dată, că reclamatele nu dispun în sensul de a-i acorda îngrijiri medicale la domiciliu.

Astfel, petentul susține că, la momentul sesizării CNCD, respectiv anul 2019 (prin petiția 3462/19.06.2019, soluționată prin Hotărârea Colegiului director nr. **567 din 29.07.2020**), s-a adresat și Tribunalului București, care i-a admis acțiunea în parte și a obligat DGASPC să asigure asistență la nevoie în forma îngrijirii la domiciliu.

În acest sens, petentul arată că, de la data de 10.04.2020 (**obiect cuprins și în petiția nr. 4887/11.08.2020, soluționată prin Hotărârea Colegiului director nr. 447/26.05.2021**), reclamatele nu au mai încheiat niciun contract de presare a serviciului, deși Ordonanța militară nr. 8 îi obliga să continue contractul de îngrijiri medicale la domiciliu.

Nu în ultimul rând, petentul susține că reclamata DGASPC minte când susține că a depus toate eforturile pentru continuarea contractului de îngrijiri la domiciliu.

Sușținerile DGASPC Sector 5

7. Reclamata arată că petentul a beneficiat de îngrijiri la domiciliu în perioada 20.09.2019-30.04.2020, potrivit contractului de servicii sociale nr. 16619/20.09.2019 încheiat între DGASPC Sector 5 și SC Top Med Assistance SRL. Durata contractului în cauză a fost inițial până la 31.12.2019, ulterior fiind prelungită până la data de 30.04.2020.

Reclamata susține că, după expirarea acestui contract, a continuat demersurile necesare contractării acestor servicii, publicând de mai multe ori anunțuri de participare în vederea atribuirii contractului, însă niciun furnizor de servicii nu s-a arătat interesat, nefiind primită nici măcar o singură ofertă (vezi adresele 89172/26.08.2020 și nr. 92088/02.09.2020).

Reclamata arată că s-au inițiat 5 proceduri de achiziție publică în platforma SEAP, însă nu s-a primit nicio ofertă până la termenul limită, respectiv: 23.04.2020, 30.04.2020, 05.06.2020, 30.06.2020, 04.09.2020.

8. De asemenea, reclamata susține că afirmațiile petentului sunt neconforme cu realitatea în sensul că DGASPC Sect 5 a inițiat demersuri și a încheiat contractul în discuție ca urmare a pronunțării sentinței civile nr. 5809/19.09.2019 de către Tribunalul București.

Reclamata susține că, încă de la momentul adoptării PIRIS-ului (Programul Individual de Reabilitare și Integrare Socială), a întreprins demersurile necesare pentru identificarea unui furnizor de servicii sociale acreditat, dar acestea nu s-au finalizat pozitiv, deoarece niciunul dintre cei care apar pe site-ul Ministerului Muncii nu a dat curs solicitării.

De asemenea, reclamata susține că petentul cunoaște aceste demersuri, acestuia comunicându-i-se fotocopii de pe unele documente ce atestau demersurile efectuate, așa cum rezultă din procesul verbal încheiat la data de 02.04.2019.

Sușinerile Autorității Naționale a Persoanelor cu Dizabilități, Copii și Adopții

9. Reclamata susține că petentul revine cu o nouă petiție al cărui obiect a fost soluționat în Dosarul nr. 435/2019.

10. Raportat la solicitarea petentului ca ANDPDCA să completeze și să publice registrul furnizorilor de servicii sociale licențiați pentru îngrijiri la domiciliul a persoanelor cu handicap, reclamata susține că nu-i revine această atribuție. Reclamata susține că, potrivit legii (HG. Nr. 197/2012 pentru aplicarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 197/2012 privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale), Ministerul Muncii și Protecției Sociale are obligația de a înscrie serviciile sociale în Registrul electronic unic.

În concluzie, reclamata susține că singurul registru de evidență a serviciilor sociale licențiate la nivel național îl reprezintă cel aflat pe site-ul ministerului muncii.

11. Având în vedere cele de mai sus, reclamata solicită CNCD să admită lipsa calității procesuale pasive a autorității, iar pe fond solicită respingerea petiției ca neîntemeiată.

V. Motivele de fapt și de drept

Cadrul legal aplicabil. Dreptul național și internațional aplicabil / jurisprudența **Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:**

12. Constituția României:

- **Art. 16 Egalitatea în drepturi:** *”(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.
(2) Nimeni nu este mai presus de lege. (...)”*
- **Articolul 50 Protecția persoanelor cu handicap** *“Persoanele cu handicap se bucura de protecție specială. Statul asigură realizarea unei politici naționale de egalitate a șanselor, de prevenire și de tratament ale handicapului, în vederea participării efective a persoanelor cu handicap în viața comunității, respectând drepturile și îndatoririle ce revin părinților și tutorilor”.*
- **Art. 52 Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică** *”(1) Persoana vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei.
(2) Condițiile și limitele exercitării acestui drept se stabilesc prin lege organică. (...)”*
- **Art. 53 Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți** *”(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.
(2) Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să*

fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.”

13. O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare – art. 2 alin. 1:

- *”Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”*

14. LEGE nr. 448 din 6 decembrie 2006 (republicată**) privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap*)**

- **Articolul 3 Protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap au la bază următoarele principii:** *“a) respectarea drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului; b) prevenirea și combaterea discriminării; c) egalizarea șanselor; d) egalitatea de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă; e) solidaritatea socială; f) responsabilizarea comunității; g) subsidiaritatea; h) adaptarea societății la persoana cu handicap; i) interesul persoanei cu handicap; j) abordarea integrată; k) parteneriatul; l) libertatea opțiunii, a controlului sau/și a deciziei asupra propriei vieți, a serviciilor și formelor de sprijin de care beneficiază; m) abordarea centrată pe persoană în furnizarea de servicii; n) protecție împotriva neglijării și abuzului; o) alegerea alternativei celei mai puțin restrictive în determinarea sprijinului și asistenței necesare; p) integrarea și incluziunea socială a persoanelor cu handicap, cu drepturi și obligații egale cu ale tuturor celorlalți membri ai societății, cu respectarea nevoilor specifice persoanelor cu handicap”.*

- **Articolul 4** *“Autoritățile publice, furnizorii de servicii sociale, reprezentanții societății civile, precum și persoanele fizice și juridice responsabile de aplicarea prezentei legi au obligația să promoveze, să respecte și să garanteze drepturile persoanei cu handicap, stabilite în concordanță cu prevederile Cartei sociale europene revizuite, adoptată la Strasbourg la 3 mai 1996, ratificată prin Legea nr. 74/1999, precum și cu celelalte acte interne și internaționale în materie la care România este parte”.*

15. CEDO

Curtea Europeană pentru Drepturile Omului a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care

ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis.

• **Articolul 14** „*Interzicerea discriminării* *Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta Convenție trebuie să fie asigurată fără nicio deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație*”.

Principiile de analiză

16. Curtea Constituțională a statuat în mod constat că „*principiul egalității implică un tratament egal pentru toți cetățenii aflați în situații egale*”. Totodată, Curtea Constituțională a reținut că „*principiul egalității consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție nu presupune uniformitate, așa încât, dacă:*

- *la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal,*
- *la situații diferite, tratamentul juridic nu poate fi decât diferit. Egalitatea părților nu exclude, ci chiar implică un tratament juridic diferențiat*”.

17. Prin urmare, se poate vorbi de o posibilă **discriminare directă** în condițiile în care o persoană este tratată în mod nefavorabil, prin comparație cu modul în care au fost sau ar fi tratate alte persoane aflate într-o situație similară, iar motivul acestui tratament îl constituie o caracteristică concretă a acestora, care se încadrează în categoria „*criteriului protejat*”.

18. Pentru existența discriminării directe trebuie îndeplinite cumulativ următoarele **condiții**:

- existența unui tratament diferențiat manifestat prin: orice deosebire, excludere, restricție sau preferință;
- existența unui criteriu de discriminare;
- existența unui raport de cauzalitate între criteriul de discriminare și tratamentul diferențiat;
- tratamentul diferențiat trebuie să aibă ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea, folosinței sau exercitării în condiții de egalitate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a unui drept recunoscut de lege;
- existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile.

Aplicarea principiilor la speță

19. Pe cale de excepție, în conformitate cu dispozițiile **art. 63** din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, care prevăd „(1) *Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției*”.

Astfel, Colegiul urmează să analizeze și să se pronunțe cu prioritate asupra excepțiilor invocate.

În prezenta speță, Autoritatea Națională a Persoanelor cu Dizabilități, Copii și Adopții a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive, arătând faptul că, potrivit HG. Nr. 197/2012 pentru aplicarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 197/2012 privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale, Ministerul Muncii și Protecției Sociale are obligația de a înscrie serviciile sociale în Registrul electronic unic.

Colegiul director reține că singurul registru de evidență a serviciilor sociale licențiate la nivel național îl reprezintă cel aflat pe site-ul ministerului muncii.

Prin urmare, admite excepția lipsei calității procesuale pasive a ANPDCA

20. Pe fondul plângerii, în fapt, Colegiul director reține neasigurarea îngrijirilor la domiciliu pe perioada stării de urgență.

21. În drept, Colegiul se raportează la definiția discriminării astfel cum este reglementată în O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la una dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din O.G. nr.137/2000, republicată. Colegiul Director trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus datorită unui criteriu prevăzut de art.2 alin.1, respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit mobilul determinant în aplicarea acestui tratament. Colegiul Director reține că art.2 alin.1 nu conține o listă exhaustivă a criteriilor de discriminare deoarece, criteriile *expressis verbis* enumerate de lege sunt completate cu sintagma „sau orice alt criteriu” ceea ce, practic oferă posibilitatea reținerii și a altor criterii nespecificate de lege, în săvârșirea unei fapte de discriminare. Însă, oricare din aceste criterii circumstanțiate la situația particulară a persoanei care se consideră discriminată, trebuie să fi constituit elementul determinant în aplicarea tratamentului diferit în speță. Or, condiția criteriului ca motiv determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca element care este concretizat, materializat și care constituie motivul actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată. Pe de altă parte, O.G. nr. 137/2000 interzice și discriminarea indirectă, dispunând în art. 2 alin.3 că: „Sunt discriminatorii ... prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), față de alte persoane, în afară cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop sunt adecvate și necesare”.

22. În raport cu principiul inversării sarcinii probei în materia nediscriminării, prevăzut în art. 20 alin.6 din O.G. nr. 137/2000, republicată, astfel cum a reținut în jurisprudența sa, Colegiul a precizat că potrivit acestui principiu, persoana interesată, în cazul nostru, petentul, trebuie să indice suficiente elemente care permit presupunerea existenței unei discriminări. Aceste elemente pot fi considerate ca

mijloace de probă în sprijinul existenței unui tratament diferit (excludere, restricție, preferință, deosebire) aplicat petentului direct sau indirect, însă trebuie precizat că raportat la prevederile art.20 alin.6 obligația care incumbă petentului este de a prezenta „fapte pe baza cărora poate fi prezumată existența unei discriminări directe sau indirecte”, ceea ce ne situează în domeniul principiului general al sarcinii. Acest aspect, impune din punct de vedere procedural, obligația petentului în susținerea afirmațiilor sale de a dovedi existența unei fapte, de natură a da naștere unei prezumții de tratament diferit aplicat. În acest moment, persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că faptele nu constituie discriminare. Or, sub acest aspect, se poate constata fără dubiu că rezultă excepția de la materia dreptului comun în ceea ce privește sarcina probei, devreme ce petentului nu îi incumbă obligația de a dovedi lipsa justificării tratamentului diferențiat (deosebire, excludere, restricție, preferință).

Desigur, trebuie subliniat că nu este impusă dovedirea unui fapt negativ cât a unui fapt pozitiv concret strâns legat de o justificare obiectivă și rezonabilă. În absența unei explicații “de nevinovăție” de natură a răsturna prezumția că un criteriu interzis a stat la baza tratamentului diferit, o jurisdicție sau o altă instanță competentă este în drept să constate existența unei discriminări.

Aplicarea principiului inversării sarcinii probei este în mod similar contextualizat de Curtea Europeană de Justiție care arată că în cazul în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis.

23. Colegiul constată că petentul invocă vătămarea drepturilor sale prin efectul prezumtiv discriminatoriu al refuzului reclamatelor de a-i oferi servicii sociale, respectiv îngrijiri la domiciliu într-o perioadă extrem de dificilă, pandemia de Coronavirus. Petentul consideră că partea reclamată, DGASPC Sector 5, nu a depus toate diligențele necesare contractării unui furnizor de servicii sociale atestat ori nu a făcut eforturi de a prelungi contractual existent, deși Ordonanța Militară nr. 8 prevede această ogligativitate.

Analizând actele dosarului, Colegiul constată că, în fapt, nu se poate reține nicio încălcare a drepturilor petentului, săvârșită de către partea reclamată, întrucât **DGASPC Sector 5 a pus în aplicare sentința civilă nr. 5809/19.09.2019 (obligația de a-i acorda asistență la nevoie în forma îngrijirii la domiciliu), prin încheierea contractului de servicii sociale nr. 16619/20.09.2019, valabil până la data de 20.09.2019, prelungit până la data de 30.04.2020.**

De asemenea, reclamata probează că, după expirarea acestui contract, a continuat demersurile necesare contractării serviciilor sociale, publicând de mai multe ori anunțuri de participare în vederea atribuirii contractului, însă niciun furnizor de

servicii nu s-a arătat interesat, nefiind primită nici măcar o singură ofertă (vezi adresele 89172/26.08.2020 și nr. 92088/02.09.2020 de la dosar).

Reclamata arată că s-au inițiat 5 proceduri de achiziție publică în platforma SEAP, însă nu s-a primit nicio ofertă până la termenul limită, respectiv: 23.04.2020, 30.04.2020, 05.06.2020, 30.06.2020, 04.09.2020.

Faptul că nu s-a primit nicio ofertă până la data petiționării, nu atrage răspunderea reclamatei.

24. Cu privire la susținerea petentului, conform căreia Direcția avea obligația menținerii/continuității contractului **16619/20.09.2019**, Colegiul director ia act de art. 9 din Ordonanța Militară nr. 8 din 9 aprilie 2020:

(1) Se interzice, pe perioada stării de urgență, încetarea sau suspendarea activității serviciilor sociale de tipul centrelor rezidențiale de îngrijire și asistență a persoanelor vârstnice, centrelor rezidențiale pentru copii și adulți, cu și fără dizabilități, precum și pentru alte categorii vulnerabile, publice și private, prevăzute în Nomenclatorul serviciilor sociale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 867/2014 pentru aprobarea Nomenclatorului serviciilor sociale, precum și a regulamentelor-cadru de organizare și funcționare a serviciilor sociale, cu modificările și completările ulterioare. (2) Aparținătorii/Susținătorii/Reprezentanții legali ai beneficiarilor serviciilor prevăzute la alin. (1), în baza unei cereri, pot solicita transferul beneficiarilor din centru la domiciliu sau, după caz, la reședința aparținătorilor/susținătorilor/reprezentanților legali dacă își asumă, pe propria răspundere, că au condiții corespunzătoare ocrotirii temporare a acestora. (3) Măsurile se aplică începând cu data publicării prezentei ordonanțe militare în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ori, Colegiul director constată că această prevedere nu i se aplică petentului, întrucât el nu beneficia de un serviciu social **într-un centru rezidențial**, contractul său având ca obiect **îngrijiri medicale la domiciliu**.

25. Având în vedere cele de mai sus, Colegiul este de opinie că, în prezenta speță, nu pot fi reținute mijloace probatorii vecine și conexe de natură a reține prezumția săvârșirii unei discriminări împotriva petentului de către partea reclamată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției lipsei calității procesuale pasive a ANDPDCA
2. Faptele nu reprezintă discriminare, întrucât acestea nu se probează, reclamata DGASPC Sector 5 a răsturnat sarcina probei
3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;

V. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 06.10.2021 au fost: ASZTALOS CSABA FERENC – Membru, DIACONU ADRIAN- Membru, GRAMA HORIA – Membru, HALLER ISTVÁN – Membru, JURA CRISTIAN – Membru, LAZĂR MARIA – Membru, MOȚA MARIA – Membru, OLTEANU CĂTĂLINA – Membru, POPA CLAUDIA - Membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 din 24.03.2020.

**ASZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiului director,
Președinte CNCD**

Data redactării: 08.10.2021

Redactat și motivat de A.P.G. și H.G

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.